ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΛΛΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Εκτός αν...

Γιώργος Ε.

Ήταν όχι μόνο επιτυχημένες, όχι μόνο αποδοτικές και καθοριστικές για την περαιτέρω πορεία, μα πέραν πάσης αμφιβολίας ήταν πρώτα απ' όλα απ' τα πιο χρήσιμα πειράματα από αρκετά χρόνια τώρα. Συλλογικότητα, ομαδικότητα, αποφασιστικότητα, σταθερές κινήσεις, συγκεκριμένος στόχος μα και αρχές που καλλιεργούνταν χρόνια μέσα μας. Γι' αυτό πέτυχαν οι πρωτοβουλίες. Οι ερασιτεχνισμοί, η ανευθυνότητα και οι αόριστες προτάσεις έδωσαν την θέση τους σε κινήσεις πιο ώριμες και πιο συνειδητές.

Φυσικά όλα αυτά δεν ήταν τυχαία. Ο προβληματισμός και οι ειδικές συνθήκες τόσο του νησιού μας όσο και της πόλης μας, λειτούργησαν σαν καταλύτες στη σκέψη μας και στις κινήσεις μας. Αυτό πρέπει να σημειωθεί γιατί είναι πολύ πιο καθοριστικό απ' όσο με πρώτη ματιά φαίνεται. Ναι, λειτούργησαν οι πρωτοβουλίες κάτω από έντονη πίεση μα οι στόχοι δεν ήταν επιλογές δικές μας αλλά εξαναγκαζόμενοι από αποφάσεις άλλων, α ν τ ι δ ρ ά σ α μ ε , (με μόνη εξαίρεση την πρωτοβουλία για την καθιέρωση της αγοράς χειροτεχνίας). Δεν υπήρχε φαινομενικά τίποτε κακό σ' αυτό, δεν υπήρχε όμως και η συνειδητή απόφαση να κινηθούμε και να πραγματώσουμε κάτι χωρίς πίεση.

Το θέμα της δράσης και όχι της αντίδρασης είναι το πρώτο που πρέπει να σημειώσει κανείς. Είναι σίγουρα απαραίτητο πρώτα να μάθουμε να αντιδρούμε και σε ένα επόμενο στάδιο να καθορίζουμε εμείς τους στόχους, τον χρόνο και το τι πρέπει να γίνει, (αφού προηγουμένως πείσουμε για τις αρχές μας και τες προθέσεις μας).

Γι' αυτό η απάντηση στο ερώτημα: "Γιατί γίνονται οι πρωτοβουλίες;" δεν είναι, "Γίνονται από αντίδραση", αλλά η αντίδραση είναι σίγουρα ένα μέρος της απάντησης. Και αντίδραση νοείται οποιαδήποτε δράση ενάντια σε καταστάσεις με τες οποίες δεν συμφωνούμε. Αυτή η ασυμφωνία μπορεί να είναι:

α) μια ασυμφωνία έναντι κατοχυρωμένων από το κράτος δικαιωμάτων που καταπατούνται με την ανοχή των αρχών και του κράτους, (και που μπορεί να καταπατούνται και από το ίδιο το κράτος ή από ιδιώτες ή ακόμα και από οργανωμένα σύνολα),

β) μπορεί όμως να είναι και κάποιες ασυμφωνίες για θέματα που ενώ διεθνώς έχουν κατοχυρωθεί, ακόμα δεν κατοχυρώθηκαν ή ακόμα δεν εφαρμόζονται στον τόπο μας ή στην πόλη μας.

Τίθεται λοιπόν θέμα δικαιωμάτων και διεκδικήσεων έναντι του υπόλοιπου συνόλου. Εδώ βρίσκεται το τρίτο ερώτημα. Είναι ένα ερώτημα βαθύτερης αξιολόγησης γιατί έχει να κάνει πια με τη φιλοσοφική μας στάση τόσο έναντι του συνόλου αλλά βασικά έναντι του εαυτού μας. Και το ερώτημα είναι:

"Γιατί θέλουμε ε μ ε ί ς να γίνονται οι πρωτοβουλίες;"

Εδώ είναι που βρίσκεται και η "δράση" μας σε όλες τις διαστάσεις και με όλα της τα προτερήματα και ελαττώματα. Μερικοί από τους λόγους για τους οποίους γίνονται οι πρωτοβουλίες είναι:

α) Γιατί θέλουμε εμείς καλύτερες συνθήκες ζωής,

β) Γιατί θέλουμε εμείς ορθότερες ανθρώπινες σχέσεις,

γ) Γιατί θέλουμε εμείς ελευθερία έκφρασης,

δ) Γιατί θέλουμε εμείς δικαιοσύνη και ισότητα,

ε) Γιατί εμείς θέλουμε όλα όσα μας ανήκουν,

στ) . . .και για 172 άλλους λόγους . . . .

Στους πιο πάνω λόγους, επαναλαμβάνονται οι λέξεις:

1. Θέλουμε
2. Εμείς

1) Το πρώτο πράγμα που συνειδητοποιήσαμε είναι ότι θέλουμε κάποια συγκεκριμένα πράγματα για τη ζωή μας. Αυτά μπορεί να αλλάζουν ή να διαφοροποιούνται με τον καιρό αλλά εξακολουθούμε να θέλουμε,

2) Το δεύτερο πράγμα που συνειδητοποιήσαμε νομίζω όλοι είναι ότι πρέπει να προσπαθήσουμε εμείς για να πραγματοποιηθούν αυτά που θέλουμε, (άσχετα αν είμαστε πολλοί ή λίγοι), και να μην περιμένουμε ούτε από το κράτος ούτε από άλλους.

3) Σαν τρίτο αλλά έμμεσο συμπέρασμα είναι ότι σίγουρα αυτά που θέλουμε για μας, τα θέλουμε και για τους άλλους ανθρώπους εφόσον τα “θέλω” μας έχουν σχέση με την κοινωνία που ζούμε και με τες συνθήκες που επικρατούν. Άρα διαμορφώνονται, εξαρτώνται αλλά και επηρεάζουν τόσο τους συνανθρώπους μας όσο και τες συνθήκες ζωής.

Πιστεύω ότι τα κίνητρα των περισσότερων από εμάς είναι για το κοινό όφελος. Πιστεύω ακόμα ότι οι περισσότεροι από μας ενεργούν έτσι γιατί πιστεύουν ότι αυτά που ζητούν είναι σωστά και χρήσιμα και απαραίτητα για όλους τους ανθρώπους. Και μπορεί να είναι. Αλλά κάτι είναι σωστό ή λάθος ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν. Είναι σωστό να περιμένουμε βροχή στην Κύπρο αλλά είναι λάθος να περιμένουμε βροχή στην τάδε χώρα στην οποία βρέχει έξι μέρες της βδομάδας. Δεν είναι λοιπόν η βροχή σωστή ή λάθος αλλά οι συνθήκες κατάλληλες ή όχι για την βροχή. Έτσι αυτά που για μας φαίνονται σωστά, μπορεί για κάποιους άλλους να είναι λάθος, ή μπορεί αυτά που για μας είναι απαραίτητα για κάποιους άλλους να είναι όχι μόνο επουσιώδη αλλά και άχρηστα (τουλάχιστον σ’ αυτό το στάδιο της ζωής τους). Δεν θα ήταν λοιπόν όχι μόνο άσχημο μα και δικτατορικό και φασιστικό σε τελική ανάλυση να θέλουμε να εφαρμοστεί η άποψή μας σε όλους;

Εδώ ακριβώς είναι που μπαίνει η δική μου παρέμβαση στο όλο σκεπτικό των πρωτοβουλιών. Αφού λοιπόν συνειδητοποιήσουμε τι θέλουμε, αφού αποφασίσαμε να το διεκδικήσουμε, δεν θα πρέπει να λέμε ότι τα κάνουμε αυτά που κάνουμε για την πόλη ή για όλους τους ανθρώπους, αλλά ότι τα κάνουμε πρώτα απ’ όλα για μας, γιατί είμαστε υποχρεωμένοι απέναντι στον εαυτό μας να τα κάνουμε, και από εκεί και πέρα, αν αυτά βρίσκουν ανταπόκριση από ένα ευρύτερο σύνολο, επαφίεται πια σ’ αυτούς να μας πλαισιώσουν και να βοηθήσουν την όλη προσπάθεια μας. Μόνο αν εκείνοι το θέλουν και μόνο κάτω από τες συνθήκες που το θέλει το εκάστοτε σύνολο των ατόμων που αποτελούν την ομάδα πρωτοβουλίας.

Αν λοιπόν είμαστε αρκετά ώριμοι ώστε να μπορούμε να δεχτούμε το γεγονός ότι, ναι, πάνω απ’ όλα προσπαθούμε και παλεύουμε για ένα αλλιώτικο αύριο από αυτό που μας προσφέρουν, γιατί εκείνο δεν μας αρέσει, γιατί θέλουμε κάτι άλλο, τότε, ναι, ας παλέψουμε μαζί γι’ αυτό. Αν όμως πιστεύουμε πώς μ’ αυτά που κάνουμε θα προσφέρουμε στην πόλη μας ή στους συμπολίτες μας κάτι καλύτερο, είναι προτιμότερο να ξανασκεφτούμε τες αξίες μας και να πάψουμε να δίνουμε σ’ αυτούς που δεν ζητούν, προσπαθώντας έτσι με τη βία να ταΐζουμε ανθρώπους που δεν δείχνουν κανένα σημείο πείνας. Γιατί

είναι αποδεδειγμένο ότι όποιος πεινά φωνάζει, και μάλλον οι νηστικοί σ' αυτή την πόλη, είμαστε εμείς.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Τραίνο στην πόλη (Τεύχος 9), Δεκαετία 1990-1999, 1991, Λεμεσός, Οργανωτικό Ζήτημα

From:
https://movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_9:protovoulies1

Last update: **2025/07/15 13:46**